

До Євреїв 6

Цей розділ є великою частиною виклику в Божому слові. Це тому, що хоч тут піднімаються фундаментальні питання, автор торкається теми отримання та втрати спасіння. Також розглядається Божий незмінний характер та безпеку, яку ми маємо в Христі.

Зрілість

Основоположні питання повинні бути чітко викладені, і далі ми маємо будувати своє життя на новому положенні у Христі. Ми вже не вважаємо, що можемо досягти чогось в собі, щоб догодити Богові і покладаємося та довіряємо не своїй плоті, а лише одному Богові.

Основоположні питання:

Покаяння від мертвих діл

Коли ми були невіруючими, ми були переконані, що своїми стараннями зможемо здобути Божу прихильність та Його визнання. Як віруючі, ми розуміємо, що ніякими ділами по плоті, ми нічого не зможемо заслужити перед Богом. Лише Христос спасає нас, і Його пролита кров — наша єдина надія. Наше покаяння — то переміна ставлення до Бога. Справжнє покаяння означає, що я приймаю Божий вердикт щодо свого духовного стану і не сперечаюся з Ним. Я дійсно шкодую, що бунтував та був неправий в своєму серці і хочу жити по Божому.

Віра в Бога

Ключовим елементом в моєму житті зараз - довіра до Бога і, зокрема, що Він став моїм Спасителем в Ісусі.

Я не бачу Бога, але я вірую в Нього, в Його обіцянку, і в своєму житті я повністю покладаюся на Нього, а не на себе чи інших.

Хрещення

Ми маємо повне впевнення в тому, що Бог нас приймає, лише через вчинок Ісуса Христа, а не через щось, що ми зробили. Наш послух в хрещенні — це чудовий приклад Христової смерті та воскресіння, і нашої власної смерті для старого життя, щоб жити новим життям у Христі!

Покладання рук

Ми знаємо, що покладання рук, може бути властивим способом передачі благословіння, особливо, коли людей призначають на виконання завдання в служінні. Це передача благословіння від одного до іншого. Це служіння часто практикується при зціленні, але тут потрібно бути обережними, тому що є люди, одержимі, тоді не мудро доторкатися до них. Покладання рук може бути настільки цінним, що Писання застерігає бути обережними, щоб не відділити когось на служіння, хто ще не готовий до цього завдання.

Воскресіння мертвих

Біблія навчає, що буде воскресіння мертвих (віруючих та невіруючих). Це те,

що зробить Ісус, коли повернеться в славі своїй. Християни при воскресінні отримають нове тіло, в якому ми вічно будемо жити в присутності Божій, радіючи і служачи Йому. Для невірних, вони воскреснуть, але щоб зустріти гнів та осуд Бога!

Вічний осуд

Віруючі повстануть на суд та отримають нагороди. Наша ціль, як віруючих, повинна бути — почути слова Ісуса: “Гаразд, добрий та вірний раб”. Потім ми ввійдемо на небеса то радітимемо з того, що Бог приготував для нас. Невіруючі повстануть перед осудом, якому ніколи не буде кінця. Бути навіки відділеним від Бога любові та добра, є наслідком, про який навіть страшно подумати. Ми можемо лише благати невірних покаятися та отримати милість від Бога, саме тому Ісус прийшов і постраждав за нас.

Відкинути спасіння

Це складна тема, але цей розділ передбачає можливість того, що люди, які скуштували доброго Слова Божого силою Святого Духа, можуть відпасти, рішуче відкидаючи поняття про Христа, спасіння та добрість Богу, і врешті буди відділеними від Бога назавжди.

Такий результат, хоча і можливий, але, здається, малоімовірний для тих, хто щиро прийшов до Христа. Однак, Ісус говорить, що не кожен, хто каже: “Господи, Господи”, ввійде в царство небесне. Ймовірно, є зовсім поверхові люди, з вигляду, ніби-то, навернені, але глибоко в серці, ніколи не мали справжнього покаяння, і як результат, приносили лише терни та будяки.

Божа вірність

Автор застерігає читачів, але він впевнений в тому, що вони не відпали від істини і не підпадуть під осуд Божий. Далі він підбадьорює їх, що їхнє вірне служіння Богові та людям не буде забуто Богом. Бог вірний, але ми теж маємо бути непохитними. Ми не повинні лінуватися чи втрачати віру, але маємо з терпінням довіряти Богові, які відданий нам. Бог не говорить неправди. Для тих, хто біжать до Нього, щоб отримати порятунок, Він стане якорем душі, твердою надією, яка проведе нас по цьому житті до вічності!

Питання для роздуму:

1. Важливо перевіряти фундамент нашої віри (вірші 1-2) і ставити запитання, ‘Чи міцно він закладений у нашому житті?’
2. Чи проявляємо ми недбалість в нашій християнській вірі, чи є старанними? Не має місця для апатії!
3. Чи радіємо ми з Божої вірності?
4. Чи отримуємо ми ту впевненість, яку дає Бог?
5. Чи довіряємо ми Богові і знаходимо Його справжнім якорем для нашого життя?

Божих благословінь!

Річард Брантон